

INTERNATIONAL POLICE ASSOCIATION

ipaa Special Edition

4 Daagse editie
26e jaargang juli 2020



Clappers & Vlieger Media. Uitgave 120761

Een bijzondere tijd.....!

Dat mogen wij nu wel noemen. Een tijd waarin heel ons dagelijks leven op de kop werd gezet door een virus dat nog onbekend was. Ontstaan in Wuhan, China en verspreid over nagenoeg de hele wereld werd het een pandemie. Omdat het een onbekend virus is wist men in eerste instantie ook niet wat er tegen gedaan kon worden. Er was nog geen vaccin ontwikkeld en zo kon het virus zich verder verspreiden en heeft het veel slachtoffers gemaakt in zowel binnen- als buitenland. Vooral oudere met onderliggende ziekten zijn het slachtoffer geworden. Dat het ook zo snel om zich heen kon grijpen vond mede zijn oorzaak in de onbekendheid van het virus. Mogelijk zal ook een rol gespeeld hebben en niet tijdig informeren van de Wereldgezondheid organisatie van de VN, de WHO. Ook de ontstaansgeschiedenis van het virus is nog steeds niet duidelijk. Het meest voor de hand liggend is wel dat het een dierlijk virus is dat door aanbod op de Chinese markten overgegaan is op mensen. Daarnaast hebben ook een aantal regeringsleiders het onderkent en in het begin afgedaan als een 'griepje'. Denk maar aan de leiders in Wit-Rusland, Brazilië en ook de VS. Naast menselijk leed heeft het ook een grote impact gekregen op ons dagelijks leven. Een totale lock-down heeft voor vele mensen diep in hun dagelijkse bestaan ingegrepen. Opeens niet meer op familiebezoek gaan, scholen gesloten, thuis gaan werken, geen festival meer bezoeken, niet meer op reis gaan, niet meer op de kleinkinderen passen, niet naar het café. En hoe het verder zal gaan is nog steeds onduidelijk. Steekt het virus nog op korte en/of lange termijn zijn kop weer op? Hoe gaat het economisch verder met Nederland en de rest van de wereld, vallen we in een diepe economische recessie? Wie worden, naast het menselijk leed, verder nog het slachtoffer in het dagelijks bestaan. Niemand die het antwoord weet.

Toch heeft deze tijd ook positieve kanten. Denk maar aan alle mensen die functioneren in cruciale beroepen, zoals alle medewerkers in de zorg van arts tot verpleegkundige en ieder bij de verzorging van patiënten betrokken, politie, ambulance, vakkenvullers, vuilnismensen, buschauffeurs en nog vele anderen. Ook mensen die weer spontaan hun oude beroep in de zorg weer gingen uitoefenen ter ondersteuning van hen die het er zeer druk mee hadden. Anderen die aanboden om ouderen of mensen die het zelf niet meer konden te helpen met o.a. boodschappen voor hen doen of mensen voorzagen van eten en/of andere zaken. Maar ook minder verkeer en daarom geen files meer maar een schonere lucht. In veel grote steden op de wereld kon men weer de omgeving waarnemen die in het verleden verborgen was door de smog.

Langzaam komen wij weer uit de lock-down en zal ons leven weer normaliseren. Maar dat het op dezelfde wijze gaat als voor de lock-down betwijfel ik. Wij zullen er rekening mee moeten houden dat het anders zal gaan en ook zal moeten. Maar mensen kunnen zich snel aanpassen, dat is de afgelopen tijd wel gebleken. Hoe het eruit komt te zien zal blijken.

Vanaf deze plaats wil ik iedereen die zich heeft ingezet in welk beroep dan ook bedanken voor die inzet. Hopelijk is dit niet ten koste gegaan van uw gezondheid, want er zullen ongetwijfeld onder u mensen zijn die besmet zijn geraakt en de gevolgen daarvan hebben ervaren. Maar voor u allen niet alleen een applaus maar een zeer diepe buiging voor hetgeen u gedaan heeft in deze bijzondere tijd. Blijf allen gezond. Toch wil ik u het volgende niet onthouden:

“Quote”

Cruciale beroepen: gemiddelde beloning per maand Inclusief applaus:

Brandweerman: 1800 euro;

Vuinisman: 1850 euro;

Buschauffeur: 1900 euro;

Verzorgende verpleeghuis: 1900 euro.

Niet cruciale beroepen: gemiddelde beloning per maand exclusief applaus:

Cliniclowen: 2400 euro;

Financieel manager: 3100 euro;

Organisatieadviseur: 3600 euro;

Consultant: 4000 euro.

Voor mij mogen de cruciale beroepen een stevige verhoging van hun inkomen krijgen.

Uw voorzitter Jan Eijkemans



Een bijzondere tijd.....2

Activiteiten

Door de begrijpelijke maatregelen van de regering hebben wij moeten besluiten om de activiteiten die gepland staan en stonden niet door te laten gaan. Wij vinden dit natuurlijk jammer om u, tijdens deze activiteiten, niet te kunnen ontmoeten maar ga er vanuit dat wij ze zeker zullen inhalen. V.w.b. het kampeerweekend wachten wij de maatregelen van de regering af.

Zoals u inmiddels bekend is zal de Internationale Vierdaagse Afstandmarsen die in juli gehouden zouden worden niet doorgaan. De reden is de uitbraak van de corona pandemie eerder dit voorjaar. Voor velen een teleurstelling om niet deel te kunnen nemen aan de 104e 4Daagse. Ook IPA Nijmegen was druk in de weer met de voorbereidingen om er voor onze gasten en lopers weer een geweldig festijn van te maken. Door de maatregelen om de pandemie te bestrijden heeft de regering het besluit genomen om dergelijke evenementen te verbieden. Dit betekent voor de organisatie van de 4Daagse dat, ondanks het vele werk dat reeds gedaan was, zij moesten besluiten dit jaar geen 4Daagse te organiseren. Mensen die zich reeds hadden ingeschreven ontvangen zestig procent van het inschrijfgeld terug.

Normaal gesproken maken wij voor het onderbrengen van politielopers gebruik van sporthal 'De Veldschuur' in Malden. Ook voor hen is het een tegenvaller dat zij geen gasten kunnen en mogen ontvangen met financieel een forse aderslating. Wij vinden dit natuurlijk ook voor hen jammer maar het is niet anders. Graag doen wij volgend jaar weer zaken met hen.

Attentie

U zult gemerkt hebben in de vorige Attentie dat er iets mis gegaan is met het artikel over de Commandoactie Wassenaarse Slag. In deze Attentie is het artikel

weergegeven en kunt u het alsnog lezen. Onze excuses voor het gemaakte ongemak.

Landelijk bestuur

Ook het landelijk bestuur heeft maatregelen moeten nemen hetgeen betekende dat de landelijk voorjaarsvergadering geen doorgang kon vinden. Men is op zoek om deze op een later moment of eventueel via een videovergadering te laten plaatsvinden. Wij zullen door het LB nader geïnformeerd worden. Natuurlijk gaat het werk voor het LB gewoon door maar ook hier op een andere manier e.e.a. zal wel meer tijd kosten. Het is niet anders.

Koninklijke onderscheiding

Het heeft Zijne Majesteit de Koning behaagd om voormalig landelijk bestuurslid John Korsel vanwege zijn grote verdiensten voor de samenleving en in het bijzonder de International Police Organisation te benoemen tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau. IPA Nijmegen e.o. feliciteert John van harte met deze onderscheiding en hebben hem inmiddels een bloemstuk doen toekomen.

Nieuwe korpschef Nationale Politie

Vanaf 1 mei j.l. is Henk van Essen benoemd tot korpschef van de Nationale politie. Zijn inzet is om verder te bouwen aan een korps waarin de menselijke maat en professionaliteit centraal staan. Een korps waarin collega's zich veilig kunnen voelen om te zijn wie ze zijn. IPA Nijmegen e.o. wenst Henk van Essen veel succes en voldoening in zijn nieuwe job.

“Quote” *Als dit straks allemaal voorbij is, mogen we onze politici nooit laten vergeten hoe afhankelijk we nu waren van onderbetaalde mensen, zoals o.a. de verpleegkundigen, vakkenvullers, leraren, kinderopvang en schoonmakers en hoe gemakkelijk we bankmanagers e.d. konden missen.*



COLOFON

Dit blad is een uitgave van het
IPA - district Nijmegen e.o.
25e jaargang 2019
Oprichtingsdatum:
17 februari 1959

Voorzitter:

Jan Eijkemans
vz-nijmegen@ipa-nederland.nl

Secretaris:

Martin van der Putten
nijmegen@ipa-nederland.nl

Penningmeester:

Jaap Heerschop
Postgiro District NL97 RABO 0155 7464 56 tnv
Penningmeester district Nijmegen
pm-nijmegen@ipa-nederland.nl

Ledensecretaris/contactsecretaris:

Brugt Peper
contact-nijmegen@ipa-nederland.nl

Contactsecretaris:

Jan Nijburg

IPA - Activiteiten:

Adrie Daniëls
4daagse-nijmegen@ipa-nederland.nl

IPA - Activiteiten:

Dick Beerens
dickbeerens@hetnet.nl

Redactie / IPA - Artikelen:

Brugt Peper
red-nijmegen@ipa-nederland.nl

Coördinatie en realisatie:

Clappers & Vlieger Media
Industrieweg 94
7202 CB Zutphen
Telefoon: 0575 - 47 38 81
E-mail: info@clappers-vlieger.nl
Internet: www.clappers-vlieger.nl
Vormgeving: Fabian Clappers
Fotografie: Henk Baron, Martin van der Putten



Bestuursfoto, van links naar rechts; Brugt Peper, Jan Eijkemans, Martin van der Putten, Jaap Heerschop, Dick Beerens, Jan Nijburg en Adrie Daniëls.

In dit nummer **In this issue**

- 02** Een bijzondere tijd.... 1
- 03** Een bijzondere tijd....2
- 07** Vierdaagse afgelast
- 08** Vierdaagse foto's dinsdag 2013
- 11** Goeie Mie
- 16** Vierdaagse foto's woensdag 2014
- 18** Oorlogsbegraafplaats Groesbeek
- 19** War Cemetery Groesbeek
- 21** Foto's Jaap Binsma
- 22** Vierdaagse foto's donderdag 2015
- 25** Commandoactie Wassenaarse Slag
- 28** Vierdaagse foto's vrijdag 2016
- 31** Bij SXM KPSM Sint Maarten Police
- 33** Met de gele quarantainevlag in top
- 36** Foto's Afscheid HB 2017
- 39** Gelezen op facebook
- 40** Oude vierdaagse foto's
- 43** Gezocht en activiteiten overzicht

International Police Association, District Nijmegen e.o.

Secretariaal - Secretariat - Sekretariat
Begoniastraat 22 • 6658 EB Beneden Leeuwen
Nederland - The Netherlands - Niederlande

4daagse-nijmegen@ipa-nederland.nl
nijmegen@ipa-nederland.nl
Facebook; IPA Netherlands, Nijmegen e.o.



Vierdaagse 2020 afgelast

Dinsdag 21 april 2020

Vierdaagse 2020 afgelast

Op dinsdag 21 april kondigde de overheid een verlenging van de coronamaatregelen aan. Deze verlenging betekent helaas dat de Vierdaagse in 2020 definitief niet door kan gaan.

Lange tijd hadden we de hoop en het vertrouwen dat de maatregelen tijdig effect zouden hebben. De Vierdaagse zou dan alsnog op een veilige manier plaats kunnen vinden. Dat leek ons een mooi statement na een moeilijke periode in Nederland en de rest van de wereld. Alhoewel we steeds minder rekening hielden met dit scenario, valt de definitieve afgelasting ons zwaar. Uiteraard staat ieders gezondheid voorop, maar we weten ook dat tienduizenden wandelaars enorm naar de 104de Vierdaagse hebben toegeleefd. Afgelasting is noodzakelijk en begrijpelijk, maar brengt ook teleurstelling met zich mee. Die teleurstelling treft ook al onze medewerkers, vrijwilligers, partners, sponsors, leveranciers en ieder ander die de Vierdaagse een warm hart toedraagt. Iedereen heeft hard gewerkt, veel geïnvesteerd en zich op ons mooie evenement in juli verheugd. Het is dan ook heel erg spijtig dat de Vierdaagse niet doorgaat. Als Vierdaagse-organisatie zijn we het hele jaar bezig met de voorbereidingen op ons mooie evenement en dat brengt kosten met zich mee. Daarom kunnen we helaas niet al het inschrijfgeld teruggeven. Dankzij het meedenken van onze partners, leveranciers en sponsors kunnen we rond de €60,- van de €100,- inschrijfgeld aan de wandelaar retourneren.

De komende weken gaan we hard aan de slag met de definitieve uitwerking van deze afgelasting. Wij nemen hierover binnen enkele weken contact op met onze deelnemers, zij hoeven hier zelf niets voor te doen. We zorgen ervoor dat eind juni het deel van het inschrijfgeld dat retour kan, teruggestort is.

Voor nu wensen we iedereen heel veel sterkte. Blijf gezond, blijf wandelen, want volgend jaar zien we jullie heel erg graag op de Via Gladiola.

Met vriendelijke groet,
Bestuur Stichting DE 4DAAGSE

Tuesday 21 April 2020

Four Days Marches 2020 cancelled

On 21 April, the Dutch government announced an extension of the corona measures in the Netherlands. Unfortunately, this extension means that the Four Days Marches 2020 will definitively not take place. For a long time, we had hoped the measures would have had effect in time for the Four Days Marches to take place safely. This would have been a wonderful way to conclude a difficult few months for both the Netherlands and the rest of the world.

Although we increasingly took the scenario into account, the definitive cancellation is difficult for us. Naturally, everyone's safety is paramount, but we also know that tens of thousands of walkers were very much looking forward to the 104th Four Days Marches. A cancellation is necessary, and understandable, but it also brings disappointment.

This disappointment is also felt by all our employees, volunteers, partners, sponsors, suppliers, and everyone else who embraces the Four Days Marches. Everyone has worked hard, invested much, and looked forward to our beautiful event in July. It is therefore very unfortunate that the Four Days Marches are cancelled. As the Four Days Marches organisation, we work all year round to prepare for our beautiful event, which generates costs. Unfortunately, we will not be able to refund the full registration fee. Thanks to the support of our partners, suppliers, and sponsors, we will be able to refund approximately € 60 of the € 100 registration fee to our participants. In the coming weeks, we will be working hard on the final implications of the cancellation. We will contact our participants within several weeks, they do not have to take any action themselves. We will return the refundable part of the registration fee before the end of June.

For now, we wish everybody all the best. Stay healthy, and keep walking, because we would love to see you all on the Via Gladiola next year.

Kind regards,
Board of the Four Days Marches





Foto's dinsdag 2013



Foto's dinsdag 2013



Goeie Mie

Door: Stefan Glasbergen.

Afbeeldingen: Historiek en Internet



Agent Pieter Schreuder moet rond 1883, het jaar waarin dit verhaal begint, een opvallende verschijning zijn geweest. Fors gebouwd, een flinke buik en een grote snor. In de stad noemde ze hem 'de Leidse Bismarck', naar Otto von Bismarck, op dat moment rijkskanselier van Duitsland, die een vergelijkbare snor droeg. Schreuder was een ervaren kracht, in 1883 had hij er al flink wat dienstjaren bij het Leidse politiecorps opzitten. Er waren regelmatig knokpartijen tussen de politie en studenten van de Leidse Universiteit die zich misdroegen. Schreuder was er de man niet naar om bij dat soort confrontaties weg te lopen. Als er gevochten moest worden stond hij vooraan en liet hij zich flink gelden. Als we de universitaire wereld buiten beschouwing laten was Leiden een arme stad. Er waren veel arbeiders die in de tijd van de industrialisatie maar nauwelijks hun hoofd boven water wisten te houden. Zaken als diefstallen, inbraken en illegale prostitutie waren aan de orde van de dag. Schreuder was gepokt en gemazeld: hij had alles voorbij zien komen en keek nergens meer van op. Nog een jaar of vier en hij zou met pensioen gaan. Hij kon terugkijken op een carrière in de frontlinie waarin hij naar eer en geweten had gediend. Toch moet zelfs deze doorgewinterde agent met de taak die hem op zaterdag 15 december werd opgedragen, in zijn maag hebben gezeten. In de Groenesteeg, een straatje in een van de armste buurten van de stad, was een heel gezin een paar dagen eerder verschrikkelijk ziek geworden. De

moeder van het gezin, Maria van der Linden, en haar pasgeboren zoontje Hendrik waren na een kort maar hevig ziekbed overleden. De vader van het gezin, Hendrik Frankhuizen, was vervolgens strompelend en steunend op de schouder van zijn moeder naar de praktijk van dokter Rutgers van der Loeff gegaan. Deze vermoedde vergiftiging en zorgde ervoor dat er aangifte werd gedaan. Vanaf dat moment ging het snel. De politie startte een buurtonderzoek, op zoek naar de dader. Ze kwamen al snel uit bij Maria (Mie) Catharina Swanenburg. Het was een vreemde zaak. Mie was een vrouw die voor iedereen in de buurt klaar stond. Ze deed de was voor haar burens, paste op kinderen, dat soort werk. Ze noemden haar zelfs liefkozend 'Goeie Mie'

Arrestatie van Goeie Mie.



Fragment uit een litho van Roelof Raar (1885)

Ze was een dag eerder nog als getuige gehoord. De aanleiding daarvoor was dat andere getuigen Mie het huis van de familie Frankhuizen had horen binnengaan toen zij even niet thuis waren. Tijdens hun afwezigheid had er een pot met pap boven het vuur gehangen. Toen ze na thuiskomst wat van die pap hadden gegeten, was het hele gezin doodziek geworden. Andere buurtgenoten verklaarden dat het ze was opgevallen dat Mie erg vaak betrokken was bij het afsluiten van begrafenisverzekeringen. Mensen mochten dan wel arm zijn, toch hechtte men waarde aan het krijgen

van een fatsoenlijke begrafenis. Omdat men dit niet kon betalen werden er verzekeringen afgesloten. In die tijd was het mogelijk om mensen meerdere keren te verzekeren. Dubbel, driedubbel of zelf vier keer: het was allemaal geen probleem, als de premie iedere week maar betaald werd. Ook kon je mensen verzekeren die geen familie van je waren. De combinatie van deze twee factoren was voor justitie voldoende aanleiding om een huiszoeking bij Mie te starten. Agent Schreuder ging met een aantal collega's op pad. Toen ze Mie fouilleerden, vonden ze een in papier gewikkeld inschrijvingsbiljet voor een begrafenisfonds op naam van de kleine Hendrik Frankhuizen. In het huis vonden ze nog meer van dit soort bewijzen van inschrijving. Het was duidelijk: Mie had de Frankhuizens vermoord om vervolgens het verzekeringsgeld te kunnen incasseren. Toen ze werd gearresteerd, wisten haar burens niet wat ze zagen. 'Kijk, die dikke smeerlap' werd Schreuder nageroepen, 'die neemt die goeie ziel van 'n mins mee. Laat ze toch lopen, ze het niks gedaan.' Die houding sloeg in de dagen daarna snel om. Mie had de eerste moorden bekend en de zaak bleek veel omvangrijker dan iedereen had kunnen vermoeden. In de Groenesteeg hadden ze Schreuder vanaf dat moment misschien wel op handen kunnen dragen, als hij niet zo zwaar was geweest dan.

Arsenicum

De lichamen van Maria van der Linden en haar zoontje waren inmiddels overgebracht naar de anatomie van de Universiteit Leiden. Daar werd door professor Teunis Zaaijer en zijn assistent sectie op de lijken verricht. Ze verwijderden allerlei organen waarin je sporen van vergiftiging zou verwachten, zoals de darmen, de lever, de maag en de nieren. Deze organen werden in



stopflessen gestopt en doorgestuurd naar een tweede professor, Eduard van der Burg. Van der Burg was een scheikundige en toxicoloog. Met behulp van allerlei proeven slaagde hij erin om de doodsoorzaak vast te stellen. Maria van der Linden en haar kindje waren om het leven gekomen door arsenicumvergiftiging. Arsenicum is een enorm agressief gif. Mensen die dit binnen krijgen beginnen binnen enkele minuten verschrikkelijk te braken en krijgen last van diarree die dagen kan aanhouden. Veel slachtoffers overlijden dan ook door uitdroging. Ook schaadt het allerlei organen, zoals de hersenen, de maag en darmen, het hart en de nieren. Slachtoffers kunnen dus ook overlijden doordat één of meerdere organen het begeven.



Het opgraven van de lijken. Fragment uit litho van Roelof Raar (1885)

Arsenicum was in die tijd vrij makkelijk te krijgen. Als je last had van ongedierte kon je bij de drogist een product kopen dat operment werd genoemd. Dat was een arsenicumhoudend poeder dat de drogist door een emmertje met witkalk moest roeren. In de praktijk gebeurde dat vaak onnauwkeurig, waardoor je thuis gemakkelijk wat van het poeder van de witkalk af kon scheppen. Tijdens het vooronderzoek bleek dat, tegen alle voorschriften in, het zelfs mogelijk was het poeder los te kopen. Omdat de politie graag wilde weten hoe Mie aan haar gif was gekomen, besloten ze twee undercover agenten naar een drogist te sturen. Daar kochten ze voor 10 cent genoeg van het giftige poeder om honderd mensen mee te vermoorden.

Meer moorden

Langzaam maar zeker begon duidelijk te worden dat Mie nog veel meer moorden op haar geweten had.

Allerlei buurtgenoten herinnerden zich opeens verdachte sterfgevallen binnen hun familie. In totaal zou op zestien lichamen sectie worden verricht. Dertien daarvan moesten worden opgegraven van de Leidse begraafplaatsen. Het was een hels karwei; sommige lichamen waren maanden of zelfs jaren eerder begraven en waren in vergaande staat van ontbinding.

In verband met het proces was het nodig dat de lichamen door familieleden werden geïdentificeerd. Dikwijls waren dat mensen die zelf ternauwernood een vergiftigingspoging van Mie hadden overleefd. Hoogleraar Teunis Zaaijer had er zoveel werk aan dat zijn studenten begonnen te morren dat er toch wel erg veel colleges uitvielen. Toch wierp zijn werk wel vruchten af: in veertien van de zestien onderzochte lijken werden sporen van arsenicum gevonden. Het totale vooronderzoek was zo omvangrijk dat het anderhalf jaar zou duren voordat het proces kon beginnen.



Proces

Het proces tegen Mie begon op 23 april 1885. Er was in de media veel aandacht voor deze zaak geweest. Maandenlang hadden de kranten vol gestaan met nieuws over de moorden en de voortgang van het onderzoek. De verhalen over Mie namen bijna mythische proporties aan: ze zou een mannenverslindster zijn geweest en zelfs haar eigen ouders en kinderen vergiftigd hebben. Toen het proces eindelijk aanving zat de rechtszaal dan ook stampvol. Dit was het proces van de eeuw! Tijdens het proces stelde advocaat Vaillant, die Mie tijdens het proces verdedigde, dat er 65 mensen vergiftigd waren. Daarvan

waren er 42 ernstig ziek geworden en 23 slachtoffers hadden het niet overleefd. Vaillant kon maar één conclusie trekken: er had nooit een 'grootter onmensch op de bank der beschuldiging' gezeten en hij had zijn taak met 'een gevoel van walging en afgrijzen' aanvaard.² Er viel niet veel voor hem te redden. De bewijslast was overweldigend en Mie had een paar moorden zelfs bekend. Mie kreeg levenslang. Deze straf zou ze voor het grootste gedeelte uit zou zitten in vrouwengevangenis van Gorinchem, waar ze in 1915 overleed.

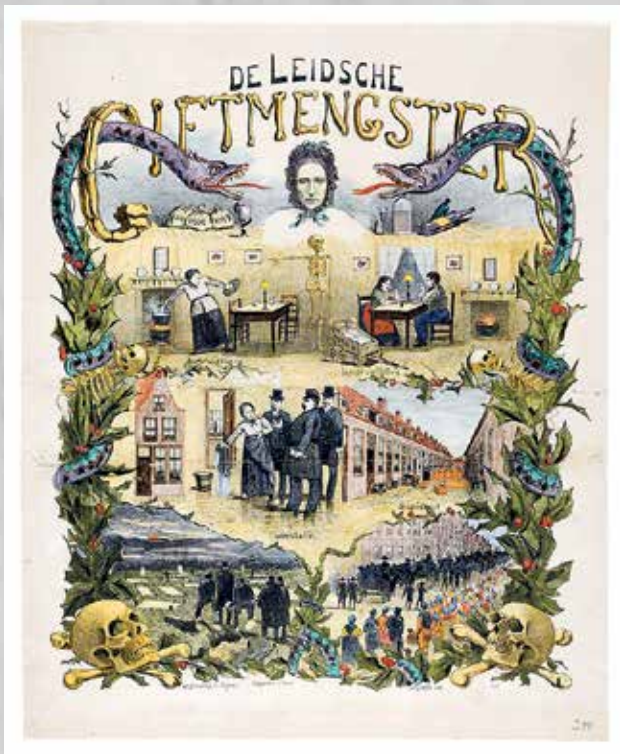
Goeie Mie in de beklaagdenbank tijdens haar eerste procesdag. Tekening van Victor de Stuers

Armoede

De grote vraag is wat Mie tot haar misdaden heeft gedreven. Cruciaal is dat Mie opgroeide in de grootste mogelijke armoede. Haar vader was een fabrieksarbeider die zes dagen in de week twaalf uur per dag werkte, maar desondanks nauwelijks genoeg verdiende om zijn gezin te onderhouden. Zowel zijn vrouw als de kinderen werkten mee om het gezinsinkomen te vergroten. Ze woonden in een bouwval en aten, net zoals zoveel arbeiders in die tijd, vooral aardappelen. Dit in combinatie met de zware fysieke arbeid die iedereen leverde, zorgde ervoor dat de leden van het gezin chronisch ondervoed waren. Kindersterfte was door deze omstandigheden een enorm probleem. De ouders van Mie kregen twaalf kinderen, maar slechts vijf haalden de volwassen leeftijd. Tot overmaat van ramp begon haar vader ook nog te drinken en werd het gezin herhaaldelijk vanwege huurschulden op straat gezet.

De ellende bleef Mie achtervolgen toen ze zelf een gezin stichtte. Het meest traumatisch was misschien wel het verlies van haar eerste dochtertje. Catharina heette het meisje. Ze overleed aan cholera tijdens de epidemie van 1866, slechts twee jaar oud. Tijdens deze epidemie kwamen in Leiden ruim 800 mensen om. Een





Geld

Mie moet hebben doorgehad dat ze door het afsluiten van begrafenisverzekeringen geld kon verdienen aan de dood van haar slachtoffers. Dit was niet haar enige truc om financieel beter te worden van haar moorden. Soms kreeg ze delen van de erfenis. Een andere keer liet ze zich betalen voor allerlei hand- en spandiensten die ze rondom een uitvaart verrichtte. Ook vermoordde ze mensen bij wie ze schulden had. Vrijwel alle vroege moorden hadden een

enorm aantal als je bedenkt dat Leiden in die tijd ongeveer 48.000 inwoners had. De arbeiderswijken werden veel zwaarder getroffen dan de goede buurten. En daarbinnen bleken vooral kinderen het meest kwetsbaar. Er waren straten waarin in vrijwel ieder huis wel een dode te betreuren viel. Mie maakte tijdens haar leven maar liefst vier cholera-uitbraken mee. In een tijdsbestek van elf jaar verloor ze zes van haar negen kinderen op zeer jonge leeftijd. Kort nadat haar laatste kindje in 1877 overleed, begon Mie zelf ook te drinken. Toen duurde het niet lang meer voordat het moorden begon.

duidelijk financieel motief. Het lijkt dan ook waarschijnlijk dat ze hierin een mogelijkheid zag om te ontsnappen aan de economische misère waar ze zich in bevond. Daar kwam nog bij dat het gif makkelijk te krijgen was en de pakkans laag was. Artsen kwamen eigenlijk nooit in de arme buurten van de stad. Maar een handvol slachtoffers van Mie zijn voor hun overlijden door een arts gezien. Feitelijk had ze dus vrij spel.

In de periode kort voor haar arrestatie lijkt Mie de controle kwijt te raken en begon ze meer willekeurig slachtoffers te maken. Een goed voorbeeld hiervan is de moord op de zusjes Aben. Mie paste regelmatig op deze meisjes en kreeg daarvoor betaald. Door het vermoorden van de meisje verloor ze deze inkomstenbron. Nog gekker werd het toen een van de meisjes thuis stond opgebaard en het huis vol zat met rouwvisite. Mie vergiftigde ze allemaal door arsenicum in de koffie te doen, zonder enige aanleiding.

Beroemdheid

Goeie Mie – Biografie van een seriemoordnares

Deze bizarre misdaden zorgden ervoor dat Goeie Mie in haar tijd wereldberoemd werd. Mensen liepen langs haar huis om te zien waar de moordnares had gewoond.

Er kwamen prenten en liedjes over haar op de markt die gretig aftrek vonden. In de gruwelkamer van het Amsterdamse Panopticum vergaapten duizenden bezoekers zich aan een wassen beeld van Mie. In Leiden weten de meeste mensen in onze tijd nog wel wie Goeie Mie is, maar daarbuiten zijn we haar inmiddels een beetje vergeten. Dat is jammer. De geschiedenis van Goeie Mie gaat namelijk niet alleen over de meest spraakmakende strafzaak van de negentiende eeuw. Mie biedt ons ook een venster op de tijd van de industriële revolutie. Door haar ogen zien we de wereld van de arbeiders in die periode en alle misstanden die daar aan de orde van de dag waren. Het is niet gemakkelijk om sympathie voor Goeie Mie te voelen, maar deerniswekkend is ze zeker.

Bij uitgeverij Primavera Pers verscheen onlangs het boek *Goeie Mie. Biografie van een seriemoordnares*. Hierin beschrijft Stefan Glasbergen het verhaal van Maria Catharina Swanenburg (1839-1915), ook wel bekend als Goeie Mie. Zij is de grootste seriemoordnares uit de Nederlandse geschiedenis. Tussen circa 1864 en 1883 vermoordde ze tientallen familieleden en buurtgenoten met arsenicum. Pas in december 1883 kwamen, dankzij een oplettende arts, haar misdaden aan het licht en haar rechtszaak zou het proces van de eeuw worden. Binnen- en buitenlandse kranten stonden maandenlang vol met berichten over de Leidse gifmengster; het ene bericht nog spectaculairder dan het andere. Maar wat dreef deze vrouw? Dat ze op haar slachtoffers begrafenisverzekeringen afsloot en daarmee geld incasseerde, staat buiten kijf. Maar Glasbergen beschrijft ook een ander verhaal: over een meisje dat tegen de achtergrond van de industriële revolutie opgroeide in de armste buurten van Leiden, achtervolgd door ongeluk.



Ramptoeristen bewonderen het huis van Goeie Mie in Leiden. Detail afkomstig uit Geïllustreerd Politienieuws 1883





Foto's woensdag 2014



Foto's woensdag 2014



Canadese Oorlogsbegraafplaats Groesbeek

Tekst: Internet – Foto'sHenk Baron

De Canadese begraafplaats in Groesbeek is een van de drie officiële Canadese oorlogsbegraafplaatsen in Nederland. Op twee andere locaties in Nederland, zijn Canadese oorlogsbegraafplaatsen, dat is in Holten en in Bergen-op-Zoom. Bovendien rusten er Canadezen op vele kerkhoven en oorlogsbegraafplaatsen van het Gemeenbest. Op de Canadese begraafplaatsen liggen ook niet alleen Canadezen, er liggen slachtoffers van vele nationaliteiten, veelal uit het Gemeenbest maar ook van daarbuiten.

Het ontstaan van de begraafplaats

De begraafplaats in Groesbeek stamt uit 1945, toen de 2nd en 3th Canadian Infantry Divisions en de 4th Canadian Armoured Division deelnamen aan de Operatie Veritable. Er was behoefte aan een begraafplaats dicht bij Duits grondgebied om de Canadese slachtoffers die vielen tijdens de veldslagen te kunnen begraven. De militairen die sneuvelen in de regio, rusten veelal op deze begraafplaats maar het zijn vooral Canadese soldaten die sneuvelen tijdens Operatie Veritable, de Slag om het

Reichswald maar ook bijvoorbeeld tijdens de Strijd om Kapelsche Veer. De slachtoffers van de eerst genoemde veldslagen lagen eerst veelal begraven in Duitsland en zijn vlak na de oorlog herbegraven in Groesbeek.

Na de oorlog

De begraafplaats werd opgericht in de zomer van 1945, een team onder leiding van zes Canadezen hadden twee jaar nodig om de gehele begraafplaats aan te leggen. Destijds zag de begraafplaats er nog niet uit zoals nu. Er waren enkel houten kruizen in gras te vinden, die in 1950 werden vervangen door ijzeren kruizen. Ook werd meteen de grond rondom de graven blootgelegd en werd deze grond voorzien van vaste beplanting, zoals we heden ten dage ook nog steeds zien op vrijwel alle Gemeenbest oorlogsbegraafplaatsen in Europa. Pas in 1957 werden de witte Portlandstenen zerken geplaatst en werd de rest van de begraafplaats aangelegd volgens het ontwerp van de Britse architect Philip Dalton Hepworth. De begraafplaats is op 4 mei 1947 in aanwezigheid van koningin Wilhelmina en de Canadese ambassadeur in Nederland P. Dupuy

en Prins Bernhard officieel geopend. In tegenstelling tot bijvoorbeeld Amerikanen, zijn de Canadezen en andere Gemeenbest slachtoffers na de oorlog niet gerepatrieerd. Wel zijn her en der Canadese slachtoffers opgegraven op lokale kerkhoven en zijn deze herbegraven op een van de drie oorlogsbegraafplaatsen. Na de oorlog liep er een adoptieprogramma. Nederlanders die zorgden voor de graven van de omgekomen Canadezen die contact onderhielden met de nabestaanden.

In totaal liggen er 2.619 graven op deze begraafplaats, vliegeniers, soldaten, officieren en veelal helden met allen een persoonlijk verhaal. Bovendien worden op het Groesbeek Memorial, wat zich op de begraafplaats bevindt, 1047 vermisten herdacht. Mogelijk worden hier in de toekomst nog oorlogsslachtoffers uit de Tweede Wereldoorlog begraven, de begraafplaats heeft namelijk de status dat dit is toegestaan. Misschien van elders opgeheven begraafplaatsen of stoffelijke overschotten die bij opgravingen worden gevonden. excavations.



Canadian War Cemetery Groesbeek

The Canadian cemetery in Groesbeek is one of the three official Canadian war cemeteries in the Netherlands. The two other locations are in Holten and Bergen-op-Zoom. Many other Canadian casualties rest in many church yards and Commonwealth war cemeteries. On the mentioned Canadian war cemeteries, there are not only Canadians buried, there are victims of other nationalities as well, mostly from the Commonwealth but also from other countries.

The history of the cemetery

The Canadian war cemetery in Groesbeek dates from 1945, when the 2nd and 3rd Canadian Infantry Divisions and the 4th Canadian Armoured Division took part in Operation Veritable. There was a need for a cemetery close to German soil to bury the Canadian victims who fell during these battles. The soldiers who were killed in the region, often rest in this cemetery as well but there are mainly Canadian soldiers killed during Operation Veritable, the Battle of the Reichswald but also, for example during the Battle of Kapelsche Veer. The killed soldiers of the battles in Germany were often

buried in Germany and immediately after the war they were reburied in Groesbeek.

After the war

The cemetery was founded in the summer of 1945, a team led by six Canadians needed two years to build the entire cemetery. At that time, the cemetery did not look like it does now. Wooden crosses marked the large grass field, they were replaced in 1950 by iron crosses. They also exposed the ground around the headstones and added permanent planting, as we today still see in virtually all of the Commonwealth war cemeteries in Europe. In 1957, the white Portland headstones were added and the rest of the cemetery was built according to the design of the British architect Philip Dalton Hepworth. The cemetery was officially opened on 4 May 1947 in the presence of the Dutch Queen Wilhelmina and the Canadian Ambassador P. Dupuy and Prince Bernhard.

In contrast to Americans, Canadians and other Commonwealth victims were not repatriated after the war. Several Canadian casualties

were exhumed at local cemeteries and reburied in one of three war cemeteries. After the war, there was also an adoption program. Dutch who took care of the graves of the fallen Canadians, they maintained contact with the relatives sometimes as well. In total there are 2,619 graves in this cemetery, airmen, soldiers, officers and often heroes with all a personal story. Moreover, the Groesbeek Memorial, which is located at this cemetery, commemorates 1,047 missing soldiers. Perhaps more war victims of the Second World War will be buried here in the future, as the cemetery has the status "open". Perhaps from elsewhere closed cemeteries or while remains of soldiers are found during excavations.



Foto's Jaap Binsma



Foto's worden gepubliceerd met toestemming van Jaap Binsma.





Foto's donderdag 2015



Foto's donderdag 2015



Commandoactie Wassenaarse Slag

In dit bevrijdingsjaar zal IPA Nijmegen e.o. ook aandacht besteden aan de periode 1940-1945 om hen te gedenken die zich hebben ingezet voor onze bevrijding en daarbij om het leven gekomen zijn.

Hieronder een weergave van de actie door Franse commando's om inlichtingen te verzamelen over de Duitse Atlantikwall.

Tekst: deze werd bij de herdenking op 27 februari 2020 uitgesproken door dhr. Rob Mes, voorzitter van de Commando Vereniging Zuid-Holland.

Foto's: Jan Eijkemans



Commandoactie

In de vroege morgen van 29 februari 1944 klinkt er hulpgeroep vanuit de banding voor de Wassenaarse Slag. In het ijsskoude water van de Noordzee vechten zes Franse commando's wanhopig voor hun leven. Ze zijn in de nacht ervoor aan land gezet en hebben zich verborgen weten te houden in het duin. De mannen hebben geen schijn van kans en verdrinken jammerlijk. De commando's zijn in de nacht van 27 op 28 februari 1944 door een Britse motortorpedoboot vlak voor de kust bij de Wassenaarse Slag gebracht. Daar stappen ze over in een houten sloep die hen verder naar de kust brengt, het laatste stuk leggen de mannen af in een rubberboot. Aangekomen op het strand wordt er radiocontact gezocht met de houten sloep die in afwachting van de terugkeer van de mannen op hen blijft wachten in het donker. Net als kapitein Charles Trepel de aankomst van de mannen op het strand heeft gemeld aan de bemanning van de sloep wordt er vanuit de Duitse stellingen op het strand een serie vuurpijlen afgeschoten.

Londen

In de zomer van 1943 had dit gedeelte van de Nederlandse kust al de aandacht getrokken van inlichtingendiensten in Londen. Gezien het feit dat de Duitse kustverdediging hier minder sterk was, was men in Londen uitermate

geïnteresseerd in de mogelijkheden om geheim agenten aan land te zetten. Het idee voor deze commandoraids stamt reeds uit juni 1940, toen kolonel Dudley Clarke aan premier Winston Churchill het concept voorlegde voor het formeren van speciale eenheden die aanvallen uit konden voeren op de vijandelijke kusten. Deze aanvallen konden worden gebruikt om inlichtingen te verzamelen en om spionnen in vijandelijk gebied te laten opereren. Om dit op te zetten en te coördineren werd het Combined Operations Headquarters (CO/HQ) opgericht. Er werd van hieruit nauw samengewerkt met de Britse Royal Navy en Airforce om, indien nodig, de commandoacties te ondersteunen vanuit de zee en de lucht.

In oktober 1941 werd vice-admiraal Mountbatten door Churchill benoemd tot het hoofd van het CO/HQ. Onder zijn bezielende leiding werden er talloze commandoanvallen van noord Noorwegen tot aan zuid Frankrijk uitgevoerd. In grootte variërend van een paar mannen zoals bij Wassenaar tot aan het aan land zetten van een troepenmacht van meer dan 5000 man bij Dieppe in augustus 1942. De Duitsers waren door deze Geallieerde speldenprik aanvallen dusdanig getergd dat Adolf Hitler op 18 oktober 1942 hoogst persoonlijk opdracht gaf alle commando's bij gevangename te doden. Dit zogenaamde 'Kommandobefehl' was hierdoor in strijd met alle bepalingen van het oorlogsrecht.

Operatie Madonna Able

In september 1943 kreeg men het startsein voor een opdracht die een aantal Engelse commando's aan land zou zetten ter hoogte van de kust bij Wassenaar. Luitenant P.I.

Bartholemew kreeg de opdracht de mannen te leiden. Een Engelse motortorpedoboot zou de mannen bij een maanloze nacht op anderhalve kilometer uit de kust afzetten, waarna men in twee rubberboten aan land zou gaan. De opdracht was het verkennen van de duinenrij en na te gaan of er een mogelijkheid was om Geallieerde agenten aan land te zetten.

Echter gunstig weer bleef uit, evenals de benodigde luchtdekking van de RAF. Tijd verstreek en luitenant Bartholemew werd afgelost door kapitein P.A. Porteous, een ervaren commando die zijn sporen reeds verdiend had tijdens de landing bij Dieppe in 1942. Onder zijn leiding zou de raid uitgevoerd worden.

Op 26 oktober 1943 was het dan zo ver. Behoedzaam navigerend in de dichte mist naderde luitenant ter zee D.G. Bradfort met zijn MTB's (motor torpedo boot) de Nederlandse kust. De kleinste fout kon hem recht voor de zware kustverdediging van Stützpunktgruppe Katwijk brengen. De houten sloep met de commando's werd overboord gezet en de operatie kon beginnen. Echter door onbekende



redenen slaagden de commando's er niet in de Wassenarese kust te bereiken. Contact met Bradford en zijn MTB bleek niet mogelijk waarna werd besloten om te proberen terug te keren naar Engeland. Al peddelend werden de commando's tenslotte door een Engels reddingseenheid opgepikt.

Operatie Premium

Na het mislukken van Operatie Madonna Able werd er opnieuw door de Engelse marine inlichtingendienst aangedrongen tot het uitvoeren van een verkenningsactie aan de Wassenarese kust. Het draaiboek van Madonna Able kon worden gebruikt zodat de nodige voorbereidingstijd minimaal was. Er werd gekozen voor de codenaam Premium en de Engelse commando's werden vervangen door Franse van No.10 Commando. Met behulp van een kaart van alle Duitse verdedigingswerken van Katwijk tot aan de Wassenarese Slag en van de kust tot aan Rijksdorp werd een plan opgesteld. De kaart gaf een beeld van een zwaar verdedigde kustlijn rondom Katwijk, Noordwijk en Scheveningen. Kapitein Charles Trepel kreeg het bevel over de commando's en luitenant ter zee Bradford zou wederom met zijn MTB's aan de actie deelnemen. Op 24 februari 1944 om 16.00 uur ging Operatie Premium van start en werd nogmaals koers gezet naar de kust bij Wassenaar. Echter rond 21.30 uur kwam men tot de conclusie dat de beschikbare navigatieapparatuur niet werkte en nam Bradford de beslissing om terug te keren naar de haven van Great Yarmouth.

Een volgende poging

Na de terugkeer in Great Yarmouth begonnen de commando's zich voor te bereiden voor een nieuwe poging. Het bevel hiervoor kregen



de mannen in de ochtend van 27 februari 1944. De overtocht verlep voorspoedig en afgezien van temperaturen rond het vriespunt, waren de weersomstandigheden goed. De zee was kalm en er stond nauwelijks wind. Bij de nadering van de Nederlandse kust begon het licht te sneeuwen. Plotseling doemde er vanuit de duisternis een Duits konvooi op, geëscorteerd door een vijftal mijnenvegers. Echter de Duitsers zien Bradfords MTB 682 aan voor een Duits vaartuig en openen niet hun vuur. Bradford laat vervolgens de schepen passeren en sluit zich aan bij de Duitse Snellboot die achter het konvooi aanvoeren. Na een uur meegevoeren te hebben in het vijandelijk konvooi, legt men met speciale apparatuur een rookgordijn aan en verdwijnt de MTB in de mist. Even na middernacht wordt het punt bereikt waar de commando's overstappen in de houten sloep en richting de Wassenarese kust koersen. De laatste 30 meter wordt afgelegd in een rubberboot. Wat er daarna op het strand gebeurde is niet helemaal duidelijk. De aanwezigheid van de Franse commando's op het strand blijft niet onopgemerkt en een Duitse patrouille rukt it. Links en rechts van de commando's worden vanuit de Duitse stellingen vuurpijlen afgeschoten. Mogelijk zijn de commando's door een struikeldraad gelopen die de vuurpijlen hebben doen afgaan. Om niet ontdekt te worden gaat de sloep verder uit de kust voor anker liggen. Verder radiocontact met de commando's bleef uit zodat de sloep en de MTB's bij het eerste ochtendlicht gedwongen werden terug te keren naar Engeland.

Een raadsel

Vanwege de slechte weersvoorspelling op 28 februari kreeg Bradford en zijn MTB's een uitvaarverbod opgelegd. Zij werden hierdoor verhinderd om terug te varen naar het punt waar men de commando's afgezet had om ze alsnog op te kunnen pikken. De hoop op een succesvolle afloop was hiermee definitief vervlogen. Inmiddels waren de rubberboot en vier van de zes lijken van de Franse

commando's in de vroege ochtend van 29 februari 1944 aangespoeld op het strand bij Wassenaar. Het betrof de volgende commando's: Jean Hagnéré, Jacquelin Rivière, René Guy en Roger Cabanela. Het lichaam van kapitein Charles Trepel werd begin maart gevonden op het strand ten zuiden van de Wassenarese Slag. De zesde commando, Fernand Devillers, spoelde begin mei 1944 aan op het Scheveningse strand. Gezien de Duitsers niet konden achterhalen wie of wat de mannen waren die aangespoeld waren, werden ze allen als onbekende piloot begraven op de begraafplaats Westduin in Den Haag.

Zoektocht

Na de Duitse capitulatie werd er vrijwel onmiddellijk een onderzoek gestart naar de zes vermiste Franse commando's. Alk in de derde week van mei 1945 kreeg luitenant Leopold Hulot de opdracht om af te reizen naar Den Haag. Hulot was een bekende van Charles Trepel en dit zou bij een eventuele identificatie goed van pas komen. Op 23 mei 1945 arriveerde Hulot in Den Haag. Het ondervragen van een aantal hoge Duitse officieren en voormalige Nederlandse verzetslieden liep echter op niets uit zodat na enige tijd Hulot onverrichter zake terug moest keren naar zijn eenheid in Bergen op Zoom. Nauwelijks daar aangekomen kreeg hij wederom het bevel af te reizen naar Den Haag. De Engelse inlichtingendienst deed onderzoek naar een aantal onbekende graven op de begraafplaats Westduin in Den Haag. Door de documentatie te vergelijken met de vermissingsdatum kwam men uiteindelijk op het spoor van de laatste rustplaats van Trepel en zijn mannen. De lichamen werden opgegraven en konden uiteindelijk worden geïdentificeerd worden als de zes vermiste commando's. Trepel en Guy werden uiteindelijk begraven op de Franse erebegraving in Kapelle, de overigen leden van het team zijn naar Frankrijk overgebracht.





Foto's vrijdag 2016



Foto's vrijdag 2016



Bij SXM KPSM Sint Maarten Police.

11 uur · Philipsburg, Sint Maarten

Na de orkaan Irma in september 2017 zijn er door de Nationale Politie 18 politievoertuigen geschonken aan het Korps Politie Sint Maarten (KPSM). Een deel van het wagenpark was hier toen door Irma onherstelbaar beschadigd geraakt. Er ontstond een mobiliteitsprobleem voor KPSM, terwijl er een avondklok gehandhaafd moest worden i.v.m. toenemende plunderingen in de nachtelijke uren. De voertuigen waren in Nederland economisch afgeschreven, maar bedrijfstechnisch nog goed bruikbaar en werden door de Koninklijke Marine met de Hr.Ms. Karel Doorman verscheept van Nederland naar Sint Maarten.

Vandaag, maart 2020, was ik aan het wandelen in Philipsburg en zag ik deze voormalige Nederlandse politievoertuigen voor het hoofdbureau staan. Ze worden twee jaar na dato dus nog steeds gebruikt. Ik zie ze ook regelmatig rijden over het eiland.



Met de gele quarantainevlag in top

Tekst: Jan Maarten Pekelharing (Oneindig Noord-Holland)

Foto's: Historische Vereniging Wieringen en Internet



De gele vlag werd gehesen als teken van quarantaine. Foto: Equipage de Delft.

Quarantaineregels golden vroeger regelmatig. Grenzen gingen dicht, kapiteins mochten pas na toestemming van de gezondheidsautoriteiten schepen aanmeren. Wie zich niet aan de regels hield, riskeerde ten tijde van de Bataafse Republiek in ons land zelfs de doodstraf.

In 1783 berichtte de Diemer- of Watergraafsmeersche Courant dat alle schepen die uit de Levant of van de 'Barbariische kust' kwamen veertig dagen in quarantaine moesten liggen. Vijf jaren eerder hadden de Staten Generaal van de Verenigde Nederlanden al bepaald dat 'uit hoofde van de zwaare Plaag van Besmetting' die in Constantinopel (thans Istanbul) heerste geen enkel schip dat daar lading had ingenomen, of zelfs maar was geweest, een Nederlandse haven mocht binnenvaren.

En dat op straffe van het verbranden van schip en belading. Opvarenden



Quarantine, a trip to Europe'. Het achterste schip voert de gele quarantainevlag. Beeld: Staten Island post cards, via Wikimedia.

wachtte de dood. Bovendien, zo luidde de bekendmaking, kregen ook de loodsen die het schip naar binnen brachten of zelfs maar de koers voorzeilden, de doodstraf. Schepen die uit Smyrna of elders uit het Middellandse Zeegebied ten oosten van Corfu kwamen varen, moesten minimaal twee weken in quarantaine.

Dorpje ingesloten

Het waren spannende tijden in de 18e eeuw. Paniek was er toen in een Zwitsers dorpje in 1722 twee 'besmettelijke toevallen' werden gesignaleerd. Er werden troepen heen gestuurd die het dorpje compleet wisten in te sluiten. De dorpsbewoners kregen een quarantaine van zestig dagen opgelegd. De Oprechte Haerlemsche Courant berichtte in maart 1771 dat, omdat in Polen de pest onder controle leek, Duitsland en andere buurlanden hun kordon aan de grens hadden beperkt.

Het valt in de wereld van nu niet goed voor te stellen, maar in de 18e eeuw liep je als schipper blijkbaar serieus gevaar kapers op zee tegen te komen. De Noord-Hollandsche Courant van mei 1779 meldde namelijk dat een schip dat uit Memel en Noorwegen kwam, in Spanje tien dagen in quarantaine moest omdat hij een Franse kaper aan boord bleek te hebben.

Grote tang

Een eeuw later was het een cholera-epidemie die tot serieuze quarantaineregels leidde. Op weg naar Indië voer dr. M.W. Pijnappel uit Amsterdam op het stoomschip Prins Frederik mee als geneesheer. Hij beschreef in het tijdschrift Vragen des Tijds in 1884 dat ze na een tussenstop in Southampton bij Marseille aankwamen. Daar moesten de kapitein en hij in de kapiteinssloop met de gele quarantainevlag in top eerst naar de steiger varen om daar de gezondheidspassen en een verklaring over de toestand aan boord te overhandigen.

Dr. Pijnappel: 'Bij aankomst aan den steiger worden die papieren door een beambte in ontvangst genomen door tusschenkomst van een groote tang, waarmede hij ze deponeert in een ijzeren kastje, om daarin door berooking de mogelijke smetstoffen grondig te vernietigen. Na eenigen tijd geeft hij ze over aan een anderen beambte, die in een hokje zit, door tralies van ons afgescheiden, en die het oordeel zal uitspreken.' Dat oordeel was op een uitreis als deze vrijwel altijd gunstig. De beambte opende daarop het luikje en gaf de kapitein en geneesheer een hand. Waarop – niet ongebruikelijk in die tijd – de kapitein hem een kistje sigaren over reikte.

Niet naar IJmuiden

Lang niet altijd verliep het zo soepel. De krant De Standaard schreef dat eind 1876 een schip dat afkomstig was uit de Verenigde Staten niet binnen kon varen bij IJmuiden, omdat daar geen quarantaine-dokter was. Nu moest de loods eerst orders vragen aan de inspecteur van het loodswezen in Nieuwediep (bij Den Helder) wat te doen. De beslissing was dat het schip, omdat het van een medisch gesproken verdachte bestemming kwam, koers moest zetten naar de Nieuwediep.





Mevrouw Daenes en haar zoon Gerrit aan het werk bij de ziekenbarak van de quarantaine in IJmuiden. Collectie Gemeente Velsen, Noord-Hollands Archief.

De Standaard vermeldde dat de regering overwoog om ook voor IJmuiden een quarantaineplaats voor de scheepvaart aan te wijzen. Bedenk hierbij wel dat het Noordzeekanaal datzelfde jaar geopend was. Bij het graven van dat grote kanaal in 1866 had overigens onder werklieden de cholera-epidemie genadeloos toegeslagen.



H.M. Bonaire (later omgedoopt Abel Tasman) hield toezicht op de quarantaine-maatregelen op de rede van IJmuiden tijdens de cholera-epidemie van 1892. Collectie Gemeente Velsen, Noord-Hollands Archief.

Heen en weer stomen

De regering liet weten dat bij storm schepen wel bij IJmuiden binnen zouden mogen varen, waarop een briefschrijver in het Algemeen Handelsblad de minister adviseerde om ook bij mooi weer IJmuiden als quarantaineplaats aan te wijzen. Het is toch te gek dat een schip eerst naar Nieuwediep in quarantaine moet om daarna terug te stomen naar IJmuiden om door te mogen varen naar Amsterdam. Het Noord-Hollands Archief heeft beelden van marineschepen die toezicht hielden op het handhaven van de quarantainevoorschriften in IJmuiden, zodat er ongetwijfeld toch een

regeling is getroffen die de wachttijd voor de handelsvaart zo beperkt mogelijk hield.

In 1892 was het weer zo ver: een schip kwam op de rede van IJmuiden met het stoffelijk overschot van een slachtoffer van Aziatische cholera. Het Nieuws van den Dag wist dat het lijk zo spoedig mogelijk zou worden begraven in IJmuiden en dat 'zijn lijf- en kooigoed is verbrand'. De equipage werd naar een barak in de duinen gebracht om ontsmet te worden. En: 'Het schip zal zooveel mogelijk worden gedesinfecteerd en daarna naar Amsterdam opvaren, om daar gedurende acht dagen in observatie te worden gesteld.'

Koffers controleren

De regering besloot in 1892 alle plaatsen langs de noordkust van Frankrijk, van de Belgische grens tot en met Brest en alle Franse plaatsen die aan wateren liggen die op het Kanaal uitkomen, besmet te verklaren vanwege de Aziatische cholera. De ene maatregel volgde de andere op. Doorvoer van lompen, gebruikte kledingstukken, ongewassen 'lijf- en beddegoed' uit Duitsland, België en Frankrijk werd verboden. Bij grensstations werden koffers van treinreizigers gecontroleerd.

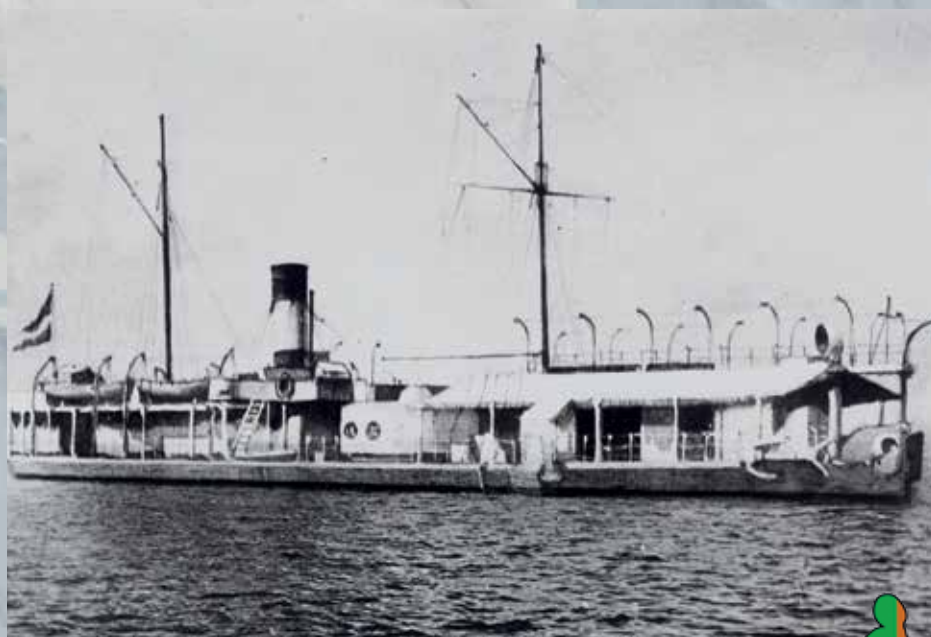
Gisteren werd het schip *Pommer*, kapt. Bohre, komende van Charleston, belet de haven van IJmuiden binnen te loopen, doordat daar geen quarantaine-doctor gevestigd is. Thans moest de loods voor het schip, dat van eene verdachte plaats komt, aan den inspecteur van het loodswezen te Nieuwediep om orders vragen, waarop last ontvangen werd, te Nieuwediep binnen te komen.

Wij vernemen, dat de aanwijzing eener quarantaineplaats voor de haven van IJmuiden in overweging is bij de Regeering en dat in deze moeielijkheid voor de scheepvaart zoo spoedig mogelijk zal worden voorzien. (N. v. d. D.)

De Standaard, 19 december 1876. Via Delfher.

In de jonge plaats IJmuiden maakte men zich zorgen, blijkens een brief aan het Nieuws van den Dag. Het dorp bezat namelijk geen dokter, evenmin een apotheek. En dat met de cholera-epidemie op komst. Toen het stoomschip uit Hamburg binnenvoer met een overledene aan boord, vermoedelijk slachtoffer van de cholera, was er geen oorlogsschip om het vaartuig behoorlijk te bewaken, constateerde de briefschrijver. 'Naar ons gevoel is het hoogst noodzakelijk, zoo spoedig mogelijk een stoomkanonneerboot met een dokter aan boord hier te stationneeren.'

De gele quarantainevlag is in de vorige eeuwen vele malen gehesen.



Z.M. monitor 2e klasse 'Tijger' hield toezicht op de quarantainemaatregelen op de rede van IJmuiden, tijdens de cholera-epidemie van 1892. Collectie Gemeente Velsen, Noord-Hollands Archief.





Foto's zaterdag afscheid HB 2017



Foto's zaterdag afscheid HB 2017



Onderstaande bericht gelezen op facebook.

Berichtje ontvangen...de nagel op de kop !. Proficiat aan deze schrijver/politieman om het zo prachtig te verwoorden. Hopelijk begrijpen ze het nu wel !

Bericht van een politiemann die anoniem wenst te blijven:



Ik ben werkzaam in een Limburgse zone in de grensregio. Door de Corona- en grenscontrole is de werkdruk merkbaar gestegen. Mijn collega's geven het beste van zichzelf. Toch merk ik op sociale media dat er goedbedoelde, minder goedbedoelde, en ronduit rancuneuze commentaren onze richting uitkomen, zowel van burgers als van politici. Ik weet dat reageren op comments verspilde energie is, maar ik voel mij geroepen dit toch te doen. Hier enkele veel voorkomende commentaren:

1) 'Boetes van 250€! De flikken hebben weer geld geroken.'
- Inderdaad, we hebben geld geroken. En al dat geld steken we in een pot en daar gaan we een grote barbecue mee houden als deze crisis achter de rug is... Mensen, verzin toch eens een originele commentaar, deze slagzin hebben jullie al tientallen jaren in verband met het flitsen gebruikt. Besef nu toch eens dat dit gaat om veiligheid, niet om dat geld. De mens is nu eenmaal geprogrammeerd, zoals alle andere dieren, om slecht gedrag af te leren door er een negatief gevolg aan te verbinden...

2) 'Ik ken de regels, maar als ik wil (voeg hier een niet essentiële verplaatsing naar keuze in) kan dat toch best.'
- Net als 99,99% van het leven gaat ook dit niet alleen om jou! De wereld stopt niet bij jou en ook jij kan anderen besmetten, zonder dat je ooit gaat weten dat dit is gebeurd. Sometimes you gotta take one for the team... Dit is een moment om dat te doen. Onze grootvaders gaven ze een geweer en een helm om te strijden voor de goede zaak. Het enige wat jij moet is een paar simpele regels volgen. Als je u "opgesloten" voelt, dan raad ik u aan om na deze crisis eens een bezoek te brengen aan het Fort van Breendonk... Dit brengt ons naadloos bij de volgende opmerking.

3) 'We zijn een politiestaat aan het worden.'
- Neen, dat zijn we niet! En als je denkt van wel heb je niet

goed opgelet. In India meppen ze je met een stok terug naar binnen, de president van de Filipijnen heeft opdracht gegeven om op burgers te schieten... Hier krijg je een voorstel om een boete te betalen. Ben je niet akkoord en betaal je de boete niet, dan wordt je gedagvaard. Je mag dan aan een rechter gaan uitleggen waarom jij speciaal bent en waarom jij wel mag wat anderen niet mogen... Succes! Tenzij je liever toch de stokslagen hebt...

4) 'De politie draagt geen masker en ze zitten samen in de auto, dus ze respecteren de "social distancing" niet.'

- Ten eerste zouden de meeste politiemensen wel een masker willen dragen, maar er zijn zones en diensten die er geen hebben. Het is namelijk zo dat het belangrijk is dat de verpleegkundigen en dokters eerst van maskers worden voorzien. Er is beterschap in zicht met een levering van mondkapjes dus even geduld nog... Ten tweede is de politie een essentiële sector waar de regels van social distancing niet kunnen en moeten toegepast worden. Dit heeft deels met veiligheid te maken. Organisatorisch is het ook niet steeds mogelijk om iedere flik een apart vervoermiddel te geven. Als je dit niet snapt hoop ik van harte dat de brandweer de social distancing regels respecteert als ze je huis moeten komen blussen of je uit een autowrak moeten komen bevrijden. Vervolgens mag je dan overgebracht worden naar een ziekenhuis waar je wordt geopereerd door 1 chirurg met assistentie van, op veilige afstand, 1 verpleegkundige.

5) 'Ik ben jong en dus is de kans dat ik er ziek van wordt is klein.' 'Ik kan mijn pubers toch niet de hele tijd binnen houden?'

- Zie punt 2. IT'S. NOT. ABOUT. YOU.! Als jij vindt dat jouw uitstapje om te gaan chillen met je maties zo belangrijk is, weet dan dat ze jou waarschijnlijk wel gaan kunnen redden als je toch ernstig ziek zou worden van het virus. Maar weet ook dat het bed waarin jij dan ligt onnodig is gevuld en dat een oudere persoon (je ouders, grootouders) niet geholpen gaan kunnen worden. Cru gezegd omdat jij koppig bent, is men niet in staat om iemand anders te behandelen. Maar wees gerust; in de pers zal men het vooral hebben over hoe het toch maar kan dat een jongere toch ernstig ziek is geworden. Die andere persoon die ze niet hebben kunnen helpen zal gewoon deel uitmaken van de statistiek...

Dit moest er even uit. Sorry dat het zo een lange tekst is geworden, maar wie mij kent weet dat ik moeite heb met het begrip 'kort en bondig'





Oude vierdaagse foto's



Oude vierdaagse foto's



GEZOCHT!!

Omdat onze huidige penningmeester Jaap Heerschop om persoonlijke reden stopt met het penningmeesterschap zoeken wij een man/vrouw die bereid is de taken over te nemen. Je inzetten voor je mede IPA collega's is een dankbare bezigheid. Voor nadere informatie kunt u contact opnemen met een van de bestuursleden of met Jaap zelf. Zijn telefoonnummer is te verkrijgen bij dezelfde bestuursleden.

Namens het bestuur van IPA Nijmegen e.o., alvast bedankt.

Activiteiten overzicht IPA Nijmegen

Vrijdag 18 t/m zondag
20 september 2020

Kampeerweekend

Kampeerweekend van vrijdag 18 t/m zondag 20 september 2020 op camping 'De Oude Molen' in Groesbeek. Zie Attentie februari 2020, blz. 11.

Zaterdag
24 oktober 2020

Bezoek Marechauseemuseum

Bezoek Marechausee-museum in Buren op zaterdag 24 oktober 2020. Info volgt.

Aanmelden voor bovengenoemde activiteiten via: evenementen-nijmegen@ipa-nederland.nl

Activiteiten gaan door tenzij er te weinig deelnemers zijn of er maatregelen worden afgekondigd i.v.m. de Corona-epidemie.

